

Златокрыла, мила птичко,
Толкось рано не рани
И отъ снѣ ме не буди.
Тебѣ зорница те увара
Бѣ тепло гнѣзце при другарѣ,
Отъ другарче отдѣленѣ
Ношкѣ е тежка зарады менѣ.
Ты посрѣдѣши новѣ день есенѣ
При другари съ сладка пѣсенѣ,
Язъ пакѣ гледамѣ да заспѣ
Новы мѣки да нѣ тѣрпѣ.
Остави ме да мирѣвамѣ,
Да заспѣ дано снѣвамѣ
Милаѣ дружкѣ тѣкѣ възъ менѣ,
Бѣ снѣ да съмѣ варимѣ влаженѣ

Бѣйни вѣтрове не вѣйте
И горы-тѣ не любѣйте
Да не става шѣмѣ и хала,